

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donát utca 35-45.

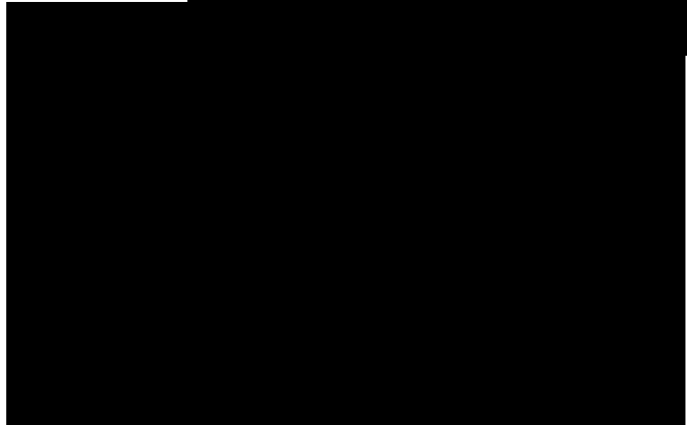
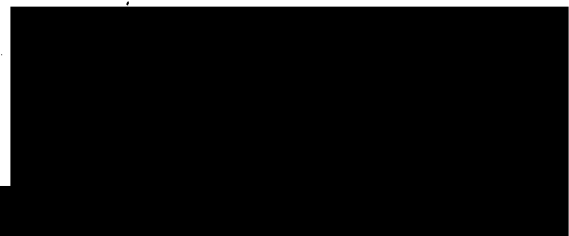
2016 -04- 11

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG		8.
FOLYAMATOS		
REGISZTRÁCIÓS SZÁM		
BEJÁRÁS DÁTUM		
BEJÁRÁS IDEJE		
FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG		
ÜGYIRÁTSZÁM	116340/15	

indítványozónak

Képv.:

alkotmányjogi panasz
iránti indítványa

a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság 39.Kpk.46.340/2015/10. számú
végzésével szemben

Tisztelt Alkotmánybíróság	
Ügyazonosító	10/835-0/2016
Beérkezett: 2016 APR 28.	
Értelmezés	3
Kezelőiroda	H
Melléklet	6 + 3x 20 d/11

Budapest, 2016. április 4.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donát utca 35-45

(Fővárosi Közigazgatás és Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest
Tölgyfa utca 1-3.
útján)

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
FOLYAMAT	8
KEZELŐ	
BEJEGYZÉS	
Dátum	2016 -04- 11
FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
UTÓ-ADÓ	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] ügyvéd [redacted]
bejegyzés alatt álló székhely: [redacted]

„Indítványozó”) 1. szám alatt eredetiben csatolt meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselője az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: „Abtv.”) 27. §-a alapján, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított törvényes határidőn belül, a **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság** (a továbbiakban „Bíróság”) **39.Kpk.46.340/2015/10. számú**, az Indítványozó által 2016. február 3-án postai úton kézhez vett, végzés formájában meghozott **bírósági határozatával** (a továbbiakban: „Bírósági Határozat”) szemben az alábbi

alkotmányjogi panasz iránti indítványt

terjesztem elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Bírósági Határozat Alaptörvényellenességét és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

Jelen indítványban először röviden ismertetjük az alapügyre irányadó, környezetvédelmi termékdíjjal összefüggő eljárási rendet (2.1 pont). Ezt követően időrendben ismertetjük a több mint 10 éve húzódó ügy fontosabb szakaszait és az ennek során felmerült fontosabb jogkérdéseket (2.2 pont – 2.11 pont). Ezután részletesen is kifejtjük, hogy az alapügyben eljáró közigazgatási szerv, az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (székhely: 1016 Budapest, Mészáros utca 58/a.; a továbbiakban: „**Főfelügyelőség**”), valamint a Bíróság eljárása és a Bírósági Határozat ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvével, azon belül is a szerzett jogok védelmének és a visszamenő hatály tilalmának elvével (4.1 pont), az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt (hatékony és érdemi) jogorvoslathoz való jog elvével, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog elvével is (4.2 pont).

Az Indítványozó a könnyebb olvashatóság és érthetőség érdekében tartalomjegyzéket és rövidítésjegyzéket is csatol jelen beadványához.

1 Az ügy érdemi kérdéseinek rövid összefoglalása

[1] Az alábbiakban röviden összefoglaljuk a jogi háttérét és – még inkább – az eddigi eljárási fordulatait tekintve rendkívül szövevényes alapügy lényegét.

- [2] Indítványozónak a 2001. január-február, március és május időszakokra vonatkozóan környezetvédelmi termékdíj visszatérítési igénye keletkezett. Ez az igény többszöri hatáskörváltást követően első fokon öt éves késedelemmel a Főfelügyelőség által, másodfokon pedig további öt éves késedelemmel a Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: „**Minisztérium**”) által került elbírálásra, az Indítványozó igényeinek visszautasításával. Az Indítványozó termékdíj-visszatérítési igényének érvényesítésére irányuló eljárás sem a termékdíj-igény keletkezésekor, sem a visszatérítési eljárás kezdeményezésekor nem minősült hatósági, közigazgatási ügynek, és nem tartozott az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: „**Áe.**”), illetve a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: „**Ket.**”) hatálya alá. Később azonban egy, a még el nem bírált ügyekre vonatkozó hatáskörváltás következtében az eljárás a Ket. hatálya alá került, azzal azonban, hogy a hatáskörváltásról rendelkező jogszabály kifejezetten rögzítette, hogy a hatáskörváltás az érintett jogalanyoknak a már meglévő igényeit nem érinti.
- [3] Az ügy elbírálása során felmerült elsődleges vitatott jogkérdés az, hogy a termékdíj visszatérítési igény előterjesztésére jogszabály tűzött-e határidőt. A másodlagos jogkérdés pedig az, hogy amennyiben a vonatkozó jogszabály – a Főfelügyelőség és a Bíróság álláspontjával egyezően – akként is lenne értelmezendő, hogy határidőt írt elő az Indítványozó részére, e határidő elmulasztásának volt-e hátrányos jogkövetkezménye az Indítványozóra nézve. Az Indítványozónak a Főfelügyelőség és a Bíróság által vitatott álláspontja szerint nem lett volna a határidőként értelmezett jogszabály feltételezett elmulasztásnak semmilyen jogkövetkezménye, az lényegében *lex imperfecta* lenne. Abban osztozott a Bíróság az Indítványozó álláspontját, hogy a határidőként értelmezett rendelkezés nem lehetett jogvesztő. A Főfelügyelőség és a Bíróság mindazonáltal annak ellenére alkalmazandónak vélte a Ket. mulasztás igazolására vonatkozó rendelkezéseit – és ennek megfelelően vizsgálandónak, hogy az Indítványozó igazolta-e a mulasztását a kérelmeinek előterjesztésekor – hogy a visszatérítési eljárás a kérelem benyújtásakor még egyáltalán nem tartozott az Áe., illetve a Ket. hatálya alá. Ráadásul, a közigazgatási ügygé válást eredményező jogszabály kifejezetten rendelkezett az Indítványozó által megszerzett jogok védelméről. Az indítványozó álláspontja szerint a Főfelügyelőség és a Bíróság önkényesen egy joghátránnyal járó határidőt vezetett be utólagosan egy olyan eljárásba, amely kapcsán határidő eleve nem volt szabályozva, de még ha volt is, annak elmulasztása joghátránnyal bizonyosan nem járt. A Főfelügyelőség és a Bíróság eljárásukkal súlyosan megsértették az Indítványozónak a szerzett jogok védelmére vonatkozó alkotmányos jogát és a visszamenő hatály tilalmának elvét: továbbá megsértették az Indítványozó érdemi és hatékony jogorvoslathoz való, valamint tisztességes eljárásához való alkotmányos jogait. Mindez pedig megalapozza az Indítványozó jelen kérelmében kérelmezett igényeit.

2 Az alkotmányjogi panaszt megelőző eljárás és jogi háttér

- [4] 2001-ben, az Indítványozó jogelődjei gumiabroncs-kereskedelmi tevékenységet folytattak. Az abroncsok döntően export útján kerültek értékesítésre. Az exportált gumiabroncsok után az Indítványozó jogelődjeinek *termékdíj-visszaigénylési joga* keletkezett a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény (a továbbiakban: „**KT tv.**”) végrehajtásáról szóló 10/1995. (IX. 28.) KTM rendelet (továbbiakban: „**KTM rendelet**”) 8. § (1) bekezdése alapján.

2.1 A visszaigénylés jogcímének és eljárási rendjének jogi háttere

2.1.1 A visszaigénylés jogcíme

- [5] A gumiabroncsok exportja utáni termékdíj-visszaigénylésre való jogosultság 1999. július 29-től 2001. december 31-ig a KTM rendelet 8. § (1) bekezdésén alapult. E jogszabályhely szerint, ha „a termékdíjköteles terméket – önállóan, más termékekkel együtt vagy más termék részeként – a kötelezett exportálja, vagy ha az exportáló a kötelezettől vásárolta, akkor a (2) bekezdésben foglaltak szerint a termékdíjat a KAC kezelését végző szervtől visszaigényelheti”.
- [6] A KAC (Környezetvédelmi Alap célfeladat) kezelését végző szerv ebben az időszakban a Környezetvédelmi és a Minisztérium volt.
- [7] 2002. január 1-jével az export utáni termékdíj-visszaigénylés jogalapja átkerült magába a KT tv.-be (a KT tv. 5/C. § (1) bekezdésébe), orvosolva ezzel a korábbi szabályozás hibáját, amely folytán a visszaigénylésnek nem csupán az eljárási rendje, hanem maga a jogalapja is rendeleti szinten volt szabályozva. A KTM rendelet ezzel összefüggő, 2002. március 9-től hatályos módosításától a KTM rendelet 8. § (1) bekezdése már csak egy utaló szabályt tartalmazott a KT tv. 5/C. § (1) bekezdésére, mint az export utáni visszaigénylés jogalapjára.

2.1.2 A visszaigénylés eljárási rendje

- [8] Az export utáni termékdíj-visszaigénylés rendjét a KTM rendelet 8. § (2) bekezdése szabályozta, a következők szerint: „a visszaigénylés iránti kérelmet az 5. számú melléklet 1. számú táblázat szerinti nyomtatványon lehet benyújtani, amelyet a termékdíjköteles termék – beleértve más termékkel vagy más termék részeként – exportálását igazoló vámárnyilatkozat, kitarólasági rendelkezés (vámszabad területről külföldre irányuló export esetén), a termékdíjköteles termék megvásárlását igazoló [a 14. § (1) bekezdése szerint kiállított] számla egy példányával, anyagmérleggel együtt kell a KAC kezelését végző szerv számára megküldeni negyedévenként, a negyedévet követő hó 20. napjáig. A visszaigénylés benyújtásával egyidejűleg a visszaigénylőnek igazolnia kell azt is, hogy a Vám- és Pénzügyőrséggel, valamint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatallal szemben 30 napnál régebbi tartozása nincs. A KAC kezelését végző szerv a visszaigénylés jogosságának ellenőrzését követően, de legkésőbb 60 napon belül a termékdíjat visszautalja az exportálónak.”
- [9] A fenti eljárási rend 2004. július 20-ig örömben nem változott. A KT tv. 2004. június 10-i hatállyal elfogadott módosítása következtében a 2004. május 1-jét követően benyújtott, export utáni visszaigénylésre irányuló eljárások az állami adóhatóság hatáskörébe kerültek.
- [10] A KTM rendelet 2006. május 1-jével hatályba lépett, új 16. §-ának (1) bekezdése a Minisztériumhoz (mint a KAC kezelését végző szervhez) 2004. május 1. előtt benyújtott, de 2006. május 1-jéig jogerősen el nem bíralt termékdíj-visszaigénylésekről akként rendelkezett, hogy „a visszaigénylés jogosultságát [...] az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség határozatban állapítja meg”. Ugyanezen szakaszban a kifejezetten a már megszerzett jogok védelméről rendelkező (2) bekezdése értelmében „**az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés az ott meghatározott termékdíj-visszaigénylési kérelmek jogalapját, illetve e kérelmek elbírálásával összefüggő igényeket nem érinti**”.
- [11] A termékdíj-szabályozással kapcsolatban hivatkozott jogszabályok releváns szakaszainak a jogszabályváltozásokat is jelző kivonatait a 2015. július 3-ai keresetek (2. számú melléklet) F/3. számú mellékleteként csatoltuk.

2.2 Az Indítványozó által előterjesztett termékdíj-visszaigénylési igények

- [12] Az Indítványozó, illetve jogelődjei 2002. január 18-ától kezdődően, 2004. április 20-ig, negyedévente, összesen *tíz alkalommal* nyújtottak be gumiabroncs-export utáni termékdíj-visszaigénylési kérelmet a Minisztériumhoz – mint a KAC kezelését végző szervhez – a 2001 januárja és 2002 júniusa közötti időszakra vonatkozóan. Az egyes kérelmek tárgyidőszakai 1, 2, 3, 6, 11, illetve 12 hónapos időszakokat fedtek le, és valamennyi kérelem a KTM rendelet szerinti eljárási rendben, a KTM rendelet 5. számú mellékletében előírt tartalommal került benyújtásra.
- [13] Az Indítványozó fenti tíz kérelme közül *hét esetben* a termékdíj kiutalásáról döntött a Minisztérium, illetőleg – a 2006. évi hatáskörváltozást követően – a Főfelügyelőség, mind a hét esetben azonban jelentős – több esetben négy évet is meghaladó – késedelemmel. A fennmaradó három igény szolgált az Indítványozó 2015. július 3-án kelt kereseteinek alapjául (ld. a 2. számú mellékletet).
- [14] A Minisztériumhoz benyújtott fenti tíz kérelmen túlmenően az Indítványozó – ugyancsak a 2001-es tárgyidőszakokra vonatkozóan – 2005. február 20-án további három kérelmet nyújtott be az állami adóhatósághoz, a 2004 májusától megváltozott új eljárási rend alapján. Az állami adóhatóság 2005. május 5-én az Indítványozó mindhárom igényét jóváhagyta és kiutalta.
- [15] Az alábbi táblázatban összefoglaltuk az Indítványozó által a Minisztériumhoz, illetőleg az állami adóhatósághoz benyújtott kérelmek adatait: a benyújtó jogelődöt, az érintett tárgyidőszakot, a benyújtás időpontját, a visszakapott termékdíj kiutalásának időpontját, valamint a visszaigényelt összeget.

Kérelmet benyújtó vállalkozás	Tárgyidőszak	Kérelem benyújtásának időpontja	Visszakapott termékdíj kiutalása	Visszaigényelt összeg (Ft)
	2001. IV. negyedév	2002.01.18	2002.11.08	1 828 411
	2001. IV. negyedév	2002.01.20	2006.08.14	6 362 514
	2002. I. negyedév	2002.04.18	2004.01.22	1 689 772
	2002. II. negyedév	2002.07.17	2006.08.14	22 704 800
	2000. III-IV. negyedév	2003.01.17	2006.08.16	26 625 178
	2001.05. hó - 2002.06. hó	2003.04.20	2004.12.03	41 846 243
	2001. II. negyedév - 2002. II. negyedév	2003.04.20	2004.12.03	12 106 190
	2001. január - február hó	2003.07.18	-	15 547 935
	2001. március hó	2003.10.20	-	14 992 062
	2001. május hó	2004.04.20	-	14 019 665
	2001. szeptember, október, november hónapok	2005.02.20	2005.05.05	17 242 718
	2001. június, július hónapok	2005.02.20	2005.05.05	16 228 822

Kérelmet benyújtó vállalkozás	Tárgyidőszak	Kérelem benyújtásának időpontja	Vissza-kapott termékdíj kiutalása	Vissza-igényelt összeg (Ft)
	2001. augusztus, szeptember hónapok	2005.02.20	2005.05.05	23 956 699

2.3 A Főfelügyelőség korábbi elsőfokú határozatai és az Indítványozó fellebbezései

- [16] Az Indítványozó 2003-ban, illetve 2004-ben benyújtott három visszaigénylési kérelméről (a fenti táblázatban szürke háttérrel jelölve) a 2006 májusában bekövetkezett hatáskörváltozás következtében első fokon eljáró Főfelügyelőség 2010. július 2-án, rendkívüli – hét (!) éves – késedelemmel döntött a 14/3981-1/2010., 14/3981-2/2010. és 14/3981-3/2010. iktatószámú elutasító határozataival. A határozatokat a Főfelügyelőség Áe. alkalmazásával hozta.
- [17] A Főfelügyelőség a fenti elutasító határozatokat az ügyeket a hatáskörváltozás miatt a részére átadó (és a későbbiekben másodfokú hatóságként is eljáró) Minisztérium Indítványozóval is közölte jogi állásfoglalását követve hozta meg. Döntését azzal indokolta, hogy az Indítványozó kérelmeinek benyújtását megelőzően hatályba lépett a környezetvédelmi termékdíj-mentesség, a termékdíj visszaigénylésének és átvállalásának, valamint a használt gumibroncs behozatalának feltételeiről szóló 53/2003. (IV. 11.) kormányrendelet (a továbbiakban: „**Kormányrendelet**”), amelynek 8. § (3) bekezdése a visszaigénylési kérelmek benyújtására nyitva álló határidőt a jogosultság keletkezésétől számított egy évben korlátozta, és amely határidő az Indítványozó kérelmeinek benyújtásakor már lejárt, illetőleg az Indítványozó annak elmulasztását nem igazolta. A Főfelügyelőség ugyancsak kifogásolta határozataiban, hogy az Indítványozó igényéhez nem mellékelte köztartozás-mentességről szóló igazolást, valamint a kérelmező GLN számát.
- [18] Az Indítványozó az elutasító határozatokkal szemben 2010. július 22-én fellebbezést nyújtott be a Minisztériumhoz, amely ezúttal már mint másodfokú hatóság járt el. Az Indítványozó a fellebbezésében kifogásolta a Kormányrendelet 8. § (3) bekezdésében előírt jogvesztő határidőnek a Kormányrendelet hatálybalépését megelőző tárgyidőszakokra való alkalmazhatóságát – figyelemmel a jogalanyok hátrányára történő visszamenő hatályú jogalkotás tilalmára, valamint a szerzett jogok védelmére vonatkozó alkotmányos, illetőleg a jogalkotási törvény által is rögzített követelményeire. Az Indítványozó ugyancsak kifogásolta, hogy a köztartozás-mentesség igazolása, valamint a GLN számról való tájékoztatás kapcsán a Minisztériumnak, illetve a Főfelügyelőségnek hiánypótlásra kellett volna az Indítványozót felhívnia, és ezen esetleges hiányosságokra nem az elutasító határozatokban kellett volna a Főfelügyelőségnek hivatkoznia hét évvel a kérelmek benyújtását követően.

2.4 A minisztériumi határozatok megállapításai

- [19] A Minisztérium az Indítványozó fellebbezését szintén rendkívüli késedelemmel, közel három és fél év elteltével bírálta el 2013. október 16-án kelt KfF/644/6/2013., KfF/644/7/2013. és KfF/644/8/2013. iktatószámú határozataival (2015. július 3-ai keresetek (2. számú melléklet) F/4. számú mellékletei). A jogerős döntésekben a Minisztérium a Főfelügyelőség elutasító határozatait megsemmisítette és a Főfelügyelőséget új eljárás lefolytatására, illetőleg az új eljárások során az Indítványozó igényeinek érdemi vizsgálat nélküli, végzéssel történő elutasítására utasította. Másodfokú határozatait a Minisztérium az alábbiak szerint indokolta.
- [20] A Minisztérium mindenekelőtt az Áe. háttérjogszabályként való alkalmazandóságát kifogásolta. Álláspontja szerint az Indítványozó visszaigénylési ügyeire az Áe. nem volt alkalmazandó, mivel ezek az ügyek a kérelmek benyújtásakor nem minősültek hatósági

ügynek, illetőleg a Minisztérium a 2006 májusában bekövetkező hatáskörváltásig mint a KAC kezelését végző szerv járt el, és ekként nem hatósági jogkörben. A kérelmek elbírálása hatósági ügyé – és ezáltal már Ket. tárgyi hatálya alá tartozó eljárásá – akkor vált, amikor azok a KTM rendelet módosításával a Minisztériumtól a Főfelügyelőséghez kerültek. A Minisztérium mindazonáltal az Áe. Főfelügyelőség által történt alkalmazását nem tartotta olyan jellegű jogsértésnek, amelynek önmagában feltétlenül a határozatok megsemmisítéséhez kellett volna vezetnie.

- [21] A Minisztérium szerint a határozatok alapjául hivatkozott Kormányrendelet az Indítványozó igényeire egyáltalán nem volt alkalmazandó, mivel a Kormányrendelet általános jelleggel szabályozta a KT tv. szerinti visszaigényléseket; hatályba lépését követően azonban változatlanul hatályban maradt a KTM rendelet az export utáni visszaigénylésekre vonatkozóan. A KTM rendelet tehát speciális jogszabályként szabályozta az export utáni visszaigényléseket, míg a Kormányrendelet általános jogszabályként volt alkalmazandó a KT tv. szerinti egyéb visszaigénylési jogcímenek alapuló eljárásokra. Ugyanakkor, a Minisztérium a KTM rendelet 8. § (2) bekezdésében rögzített eljárási szabályokat akként értelmezte, hogy az Indítványozónak a visszaigénylési kérelmeit az igényei keletkezésének negyedévét (a tárgynegyedévét) követő hónap 20-ig kellett volna benyújtania, amely határidő ráadásul jogvesztő; illetőleg, még ha – eljárási határidőként – nem is lenne jogvesztő, a Ket. szerinti igazolási kérelem előterjesztésére az Indítványozónak már nem volt lehetősége, illetőleg a KTM rendelet sem rendelkezik a kimentés lehetőségéről. Mindezek okán a Minisztérium szerint a Főfelügyelőségnek az Indítványozó kérelmeit a Ket. 30. § d) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül, végzéssel kellett volna elutasítania. Ennek elmulasztása miatt találta a Főfelügyelőség határozatait a Minisztérium törvénysértőnek, és rendelte el az új eljárások lefolytatását a már ismertetett iránymutatással.

2.5 Az Indítványozó keresete és annak érdemi vizsgálat nélküli elutasítása

- [22] A Minisztérium másodfokú határozataival szemben az Indítványozó 2014. január 6-án keresetet terjesztett elő a Bírósághoz arra hivatkozva, hogy a Minisztérium jogszabálysértő módon utasította el az Indítványozó termékdíj-visszaigénylési kérelmeinek teljesítését, mivel azok az előírt eljárási rend szerint kerültek előterjesztésre.
- [23] A Bíróság 2014. május 16-án kelt 34.Kpk.45.490/2014/2., 34.Kpk.45.491/2014/2. és 34.Kpk.45.492/2014/2. iktatószámú végzéseivel (2015. július 3-ai keresetek (2. számú melléklet) F/5. számú mellékletei) az Indítványozó keresetét érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A Bíróság az 1/2009. számú közigazgatási jogegységi határozatra hivatkozva kiemelte, hogy a keresettel támadott másodfokú határozatok tartalmuk alapján végzések; tekintve, hogy a határozatok megsemmisítéséről és az elsőfokú hatóság új eljárásra utasításáról rendelkeznek. Megállapította továbbá, hogy az érintett típusú végzések ellen a Ket. vonatkozó szabályozása alapján bírósági felülvizsgálatnak nincs helye, mivel a bírósági felülvizsgálatot megengedő szabályozás azzal a következménnyel járna, hogy az elsőfokú hatóság párhuzamosan folytatná a megismételt eljárást a bíróság másodfokú végzések felülvizsgálatára irányuló eljárással.

2.6 A Főfelügyelőség megismételt eljárása

- [24] A Főfelügyelőség 2014. augusztus 1-jén kelt 14/4818-2/2014., 14/4819-2/2014. és 14/4820-2/2014. iktatószámú értesítéseiben tájékoztatta az Indítványozót az új eljárás megindításáról, és egyúttal hiánypótlásra hívta fel az Indítványozót, kérve, hogy igazolja köztartozásmentességének fennállását, valamint adja meg GLN számát. Az Indítványozó a hiánypótlási felhívásban a kitűzött határidőben eleget tett.

- [25] A hiánypótlásokat követően, a Főfelügyelőség a 2014. augusztus 25-én kelt végzéseiben (2015. július 3-ai keresetek (2. számú melléklet) F/6. számú mellékletei) – követve a Minisztérium másodfokú határozatának indokolásában adott iránymutatást – további érdemi vizsgálat nélkül elutasította az Indítványozó termékdíj-visszaigénylési kérelmeit, és az eljárást a Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette. A Főfelügyelőség végzéseiben rövid bekezdésben indokolta meg az elutasítás indokát, arra hivatkozva, hogy a „*tárgyi esetben felmerülő visszaigénylési kérelmeket a tárgynegyedévet követő hó 20. napjáig kellett volna benyújtani*” a KTM rendelet 8. § (2) bekezdése alapján. Ezen indokolás nyilvánvalóan a Minisztérium által a végzések alapjául szolgáló másodfokú határozatokban előadott, fentiekben már ismertetett indokokkal együtt, azok által kiegészítetten értelmezendő. A végzések ez elutasító döntések mellett mindazonáltal megerősítették, hogy az Indítványozó a 2014. augusztus 1-jén elrendelt hiánypótlást teljesítette.

2.7 A 2014. augusztus 25-én kelt végzésekkel szemben előterjesztett nemperes kérelem

- [26] Az Indítványozó 2014. szeptember 26-án a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: „**Nemperes tv.**”) 3. § (1) bekezdése alapján kérelmet (a továbbiakban: „**Nemperes Kérelem**”) (2015. július 3-ai keresetek (2. számú melléklet) F/7. számú mellékletei) terjesztett elő a Bírósághoz, amelyben elsődlegesen kérte a közigazgatási végzések megváltoztatását, másodlagosan azok hatályon kívül helyezését és a Főfelügyelőség új eljárásra kötelezését.
- [27] A Nemperes Kérelemben az Indítványozó rögzítette, hogy a Minisztérium másodfokú határozataiban foglaltakkal egyetért a tekintetben, hogy a termékdíj-visszaigényléseinek jogcímét és eljárási rendjét kizárólagosan a KT tv., valamint a KTM rendelet határozza meg; a Kormányrendelet és az Áe. nem alkalmazható jelen ügyben.
- [28] Az Indítványozó egyrészt arra hivatkozott, hogy az export utáni termékdíj-visszaigényléseknek a KTM rendelet 8. § (2) bekezdésében szabályozott eljárási rendje a visszaigénylés *gyakoriságát*, valamint a visszaigényléssel kapcsolatos, egyes technikai kérdéseket szabályozta, nem pedig a visszaigénylés *határidejét*. Ezt a jogértelmezést az alapügyben legelőször eljáró, majd később a Főfelügyelőség felügyeleti szerveként újra eljáró Minisztérium, illetve az állami adóhatóság által is egyöntetűen követett és következetes joggyakorlat is megerősítette.
- [29] Az Indítványozó másrészt arra hivatkozott, hogy amennyiben a KTM rendelet 8. § (2) bekezdése a visszaigénylési kérelmek benyújtásának határidejeként lenne is értelmezhető, kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában az akkor sem minősülne jogvesztő határidőnek, illetőleg annak esetleges elmulasztásához jogszabály más joghátrányt sem fűzött. Ezért az Indítványozó „mulasztása”, illetőleg a „mulasztás igazolásának szükségessége” a szóban forgó ügyben sem mint kötelezettség, sem mint jogosultság nem értelmezhető.
- [30] A Főfelügyelőség a Nemperes Kérelemre nyilatkozatot tett 2014. október 15-én. A Nyilatkozatra az Indítványozó észrevételt terjesztett elő 2014. december 22-én. Az Indítványozó észrevételére a Főfelügyelőség kiegészítő nyilatkozatot tett 2015. január 20-án. A kiegészítő nyilatkozatra az Indítványozó kiegészítő észrevételt terjesztett elő 2015. február 11-én. A hivatkozott dokumentumokat a 2015. július 3-ai kereseteink (2. számú melléklet) F/8-11. szám alatt mellékeljük.

2.8 A nemperes bírósági eljárásban hozott döntés

- [31] A Bíróság az Indítványozó kérelmét 2015. március 16-án bírálta el a 39.Kpk.46.409/2014/8. számú végzésével (2015. július 3-ai keresetek (2. számú melléklet) F/12. számú mellékletei).

[32] Az Indítványozó álláspontja szerint a nemperes eljárás során hozott bírósági végzés általánosságban nehezen értelmezhető. A döntés az Indítványozó által kiolvasott értelme pedig lényeges kérdések vonatkozásában megalapozatlan, ellentmondásos és értelmezhetetlen.

[33] Az Indítványozó értelmezése szerint a nemperes eljárás során hozott bírósági végzés az alábbiakról rendelkezik:

2.8.1 A KTM rendelet 8. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmezése

[34] A Bíróság álláspontja szerint a KTM rendelet 8. § (2) bekezdésének vitatott fordulata határidőként értelmezendő. Mindezt a Bíróság a törvény logikájából és a törvényszöveg nyelvtani értelmezéséből vezette le. Véleménye szerint a kérelmek előterjesztése negyedévenként történik, a negyedévek lezárását követő hónap 20. napjáig. És ennek okán mindig csak az előző negyedévben keletkezett igények előterjesztésére volt lehetőség. Nem szükséges ehhez, hogy a törvény szövege „tárgynegyedévet” tartalmazzon, mivel a negyedéves periódusok lezárásaként terjeszthető csak elő a visszaigénylési kérelem, ami kizárólag arra az időszakra vonatkozhat, mely a kérelemmel véglegesen lezárásra kerül. Ez annál is inkább indokolt, mivel amennyiben ezeket a periódusokat nem tartanák és jóval korábban keletkezett igényeket szabadon, korlátlanul érvényesítenék, úgy ez a visszatérítések átláthatósága terén jelentős nehézséget okozna.

2.8.2 A jogvesztés kérdése

[35] A nemperes eljárás során hozott bírósági végzés az Indítványozó korábbi beadványaiban is előadott érvekkel egyezően akként foglalt állást, hogy a határidő rögzítése mellett ugyanakkor a jogszabály annak elmulasztásához jogkövetkezményt nem fűzött. Következésképpen azt a jogszabály „kifejezetten nem tekinti jogvesztőnek” és azt a közigazgatási szerv sem tekintheti annak. A bíróság ezen álláspontját általános jogelvnek tartja, és emellett hivatkozik a Legfelsőbb Bíróságnak egy eseti döntésére is.

2.8.3 A mulasztás igazolásának szükségessége

[36] A mulasztás igazolásának szükségessége kapcsán a végzés mindenekelőtt rögzíti, hogy a felek által sem vitatott, hogy a KTM rendelet módosítására tekintettel a visszaigénylési kérelem hatósági üggyé vált.

[37] Ezt követően a bíróság a Ket. 171. § (1) e) pontjára [helyesen Ket. 171. § (2) e) pontjára] hivatkozik, amely szerint a Ket. 2011. évi CLXXIV törvénnyel módosított rendelkezéseit az e rendelkezések hatálybalépését követően indult ügyekben és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni. Majd e szabály alapján azt állapítja meg, hogy az Indítványozó alappal nem hivatkozhat arra, hogy a megismételt eljárásra a Ket. rendelkezései nem irányadóak.

[38] A Bíróság idézi ezután a KTM rendelet 2006. május 1-jei hatáskörváltozásról szóló rendelkezését, ideértve azt az Indítványozó által korábban már idézett fordulatot is, amely szerint e hatáskörváltozás a szóban forgó **„termékdíj-visszaigénylési igények jogalapját, illetve e kérelmek elbírálásával összefüggő igényeket nem érinti”**. Majd megállapítja, hogy e rendelkezés azonban az Indítványozó **„által hivatkozottakkal ellentétben semmiképpen sem jelenti azt, hogy a hatóságnak minden korábban befogadott kérelmet automatikusan teljesítenie kéne, figyelmen kívül hagyva például az azok benyújtására vonatkozó határidőket, vagy az esetleges mulasztáshoz kapcsolódó igazolási kérelmeket”**.

[39] A végzés ezt követően az alábbi két érvet hozza fel annak alátámasztására, hogy véleménye szerint, miért volt szükséges az Indítványozónak a mulasztását igazolni:

- (i) Hivatkozott egyrészről – a jogvesztés kérdésében az Indítványozó által is korábban hivatkozott – keresetindítási határidő jogértelmezési kérdéseiről szóló 4/2003. számú polgári jogegységi határozatra, mely szerint a jogvesztéssel nem járó anyagi jogi határidő elévülési jellegű, amiből következik, hogy amennyiben jogszabály a keresetindításra úgy ír elő határidőt, hogy elmulasztásához nem fűzi a jogvesztés jogkövetkezményét, a mulasztás kimenthető. A Bíróság álláspontja szerint a jogegységi határozat e megállapítása „*valamennyi határidő tekintetében értelmezhető*”.
- (ii) Másrészről a Bíróság a Ket. 66. § (1) bekezdésére hivatkozott, amely szerint, aki az eljárás során valamely határnapot, határidőt önhibáján kívül elmulasztott, igazolási kérelmet terjeszthet elő. Majd azt a következtetést vonja le, hogy a Ket. az Indítványozó által hivatkozottak ellenére a mulasztás kimentésére lehetőséget biztosít.

[40] Fentiek alapján a Bíróság elrendelte a Főfelügyelőség által megismételt eljárás újbóli megismétlését és annak vizsgálatára utasította a Főfelügyelőséget, hogy az Indítványozó „*az eljárás során élt-e igazolási kérelemmel, vagy annak tekinthető beadvánnyal.*”

2.9 A nemperes eljárás eredményeként hozott bírósági végzés alapján indult megismételt eljárás

[41] A Főfelügyelőség a 2015. április 15-én kelt értesítésében tájékoztatta az Indítványozót a megismételt eljárás megindításáról. Az Indítványozó 2015. április 29-én nyilatkozatot (2015. július 3-ai keresetek (2. számú melléklet) F/13. számú mellékletei) terjesztett elő az értesítésre, amelyben fenntartotta korábbi álláspontját mind a KTM rendelet 8. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés határidőként való értelmezése, mind a mulasztás igazolásának szükségessége kapcsán, vitatva a Főfelügyelőség és a Bíróság álláspontját.

[42] A megismételt eljárások eredményeként a Főfelügyelőség azt állapította meg az OKTF-KP/506-8/2015., OKTF-KP/506-9/2015. és OKTF-KP/506-10/2015. iktatószámú közigazgatási határozataiban (3. számú melléklet – 2015. július 3-ai keresetek (2. számú melléklet) F/2. számú mellékletei), hogy az Indítványozó a visszaigénylés iránti kérelmeit határidőn túl terjesztette elő, és igazolási kérelmeket sem nyújtott be. A visszaigénylési kérelmeket ezért – hivatkozással a KTM rendelet 8. § (2) bekezdésére, valamint a Ket. 66. § (1), 71. § (1), 72. § (1), 109. § és 171. § (2) bekezdés e) pontjára – elutasította.

2.10 Az OKTF-KP/506-8/2015., OKTF-KP/506-9/2015. és OKTF-KP/506-10/2015. iktatószámú Főfelügyelőségi határozatok (a továbbiakban: „Határozatok”) elleni keresetek

[43] Az Indítványozó keresetet terjesztett elő a Főfelügyelőségi Határozatok ellen, amelyben kérte a perek egyesítését és tárgyalás tartását (a keresetekből egy példányt 2. szám alatt csatoltunk).

2.11 A Főfelügyelőségi Határozatok elleni keresetek nyomán lefolytatott bírósági eljárás

[44] A Bíróság az Indítványozó kereseteit nemperes eljárás keretében bírálta el, mivel álláspontja szerint a keresetekkel támadott Főfelügyelőségi Határozatok tartalmukban végzéseknek minősülnek, ezért nincs helye peres eljárás lefolytatásának.

[45] A Bíróság a 39.Kpk.46.340/2015. szám alatt folyamatban lévő nemperes eljáráshoz egyesítette a 39.Kpk.46.341/2015. és 39.Kpk.46.342/2015. ügyszámok alatt folyamatban lévő nemperes eljárásokat (az egyesítésről szóló 39.Kpk.46.341/2015/10. és 39.Kpk.46.342/2015/10. számú végzéseket 4. szám alatt mellékeljük).

[46] Végül, a Bíróság meghozta a jelen indítvánnyal támadott 39.Kpk.46.340/2015/10. számú Bírósági Határozatot (5. számú melléklet). A Bírósági Határozat szerint függetlenül attól, hogy a KTM rendelet 8. § (2) bekezdése nem a „tárgyegyedév” vagy „a visszaigénylési jog keletkezésének negyedéve” szóhasználattal élt, a nyelvtani és logikai értelmezés alapján egyértelmű, hogy a szóban forgó rendelkezés határidőként értelmezendő. Ennélfogva az adott negyedévben keletkezett igényeket csak az adott negyedévet követő hó 20. napjáig lehetett érvényesíteni. A Bírósági Határozat szerint az Indítványozó kereseteiben előadott jogértelmezés egy bizonytalan, méltányosságon túlmutató értelmezés, amely „nehezen átlátható helyzetet” teremtene a visszatérítések terén. A Bírósági Határozat szerint a Főfelügyelőség megalapozottan állapította meg, hogy az Indítványozó a termékdíj-visszaigénylése iránti kérelmeinek benyújtásával elkésett, és igazolási kérelmet sem terjesztett elő, melynek hiányában a kérelmek elutasításának volt helye. A Bírósági Határozat szerint – a Ket. 30. § d) pontja alapján – a Főfelügyelőségi Határozatok tartalmukban végzések, mivel az Indítványozó termékdíj-visszaigénylési kérelmeit elkéssettség okán érdemi vizsgálat nélkül utasították el.

[47] Az alábbiakban előbb bemutatjuk az alapügy érdemét érintő termékdíj-visszaigénylési eljárással kapcsolatos vitatott jogkérdéseket, majd rámutatunk arra, hogy a Főfelügyelőség és a Bíróság ezzel összefüggő jogértelmezése és eljárása ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvével, azon belül is a szerzett jogok védelmének, valamint a visszaható hatály tilalmának elvével, továbbá ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti hatékony és érdemi jogorvoslathoz való jog, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog alapelveivel.

3 Az alapügy érdemét érintő vitatott jogkérdések

[48] Vitán felül áll, hogy az Indítványozó termékdíj-visszaigénylési joga – a KTM rendelet 8. § (1) bekezdése alapján – az exportálás tényével megnyílt. A Főfelügyelőség és a Bíróság az Indítványozó fenti [15]. bekezdés alatti táblázatban feltüntetett termékdíj-visszaigénylési kérelmei közül hármat elutasított, arra hivatkozással, hogy a KTM rendelet 8. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés jogértelmezése szerint határidőként volt értelmezendő, amelyet az Indítványozó elmulasztott, és a mulasztását igazolási kérelemmel nem mentette ki.

3.1 A KTM rendelet 8. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmezése

[49] Az Indítványozó továbbra is fenntartott álláspontja, illetőleg korábban a Minisztérium, a Főfelügyelőség és az állami adóhatóság által egyöntetűen követett jogértelmezés szerint az export utáni termékdíj-visszaigényléseknek a KTM rendelet 8. § (2) bekezdésében szabályozott eljárási rendje a visszaigénylés *gyakoriságát* szabályozta, nem pedig a visszaigénylés határidejét.

[50] A Főfelügyelőség és a Bírósági Határozat jogértelmezése, melyek szerint az exportórnek a kérelmeit a visszaigénylési jog keletkezésének negyedévét (a tárgyegyedévet) követő hónap 20. napjáig kellett volna benyújtania, ellentétes (i) az említett jogszabályhely szövegével, (ii) a Főfelügyelőségnek és az általa követett jogi iránymutatást adó Minisztériumnak a korábbi jogértelmezésével, valamint az állami adóhatóság által is követett joggyakorlattal, továbbá (iii) az életszerű kereskedelmi és adminisztrációs gyakorlattal, valamint a méltányos eljárás és a jogbiztonság követelményeivel is.

3.1.1 A jogszabályhely lényege és nyelvtani értelmezése

- [51] A termékdíj-szabályozást az a jogalkotói cél vezette, hogy az exportált termékek után ne kelljen termékdíjat fizetni. Erre tekintettel az adózók visszaigényelhetik az exportált termékek után megfizetett termékdíjat.
- [52] A termékdíj-visszaigénylés jogalapját a tárgyi időszakokban a KTM rendelet 8. § (1) bekezdése tartalmazta. E rendelkezés értelmében az exportáló azzal vált a visszaigénylésre jogosulttá, hogy a termékdíj-köteles terméket exportálta. A visszaigénylés joga tehát tényállásszerűen az exportálás tényével keletkezett. A KTM rendelet 8. § (2) bekezdése ezzel szemben csupán arról rendelkezett, hogy a visszaigénylési kérelmeket a KAC kezelését végző szervhez „**negyedévente, a negyedévet követő hó 20. napjáig**” kell benyújtani, nem pedig arról, hogy a kérelmeket a „**visszaigénylési jog keletkezésének negyedévet**”, vagy a „**tárgynegyedévet**” követő hó 20. napjáig kellett volna benyújtani. A Főfelügyelőség és a Bírósági Határozat jogértelmezését tehát sem a KT tv., sem pedig a KTM rendelet szövege nem támasztja alá. Ha a KTM rendelet 8. § (2) bekezdése valóban a Főfelügyelőség és a Bírósági Határozat szerinti „tárgynegyedévre” utalt volna, akkor azt kifejezetten ekként jelölte volna meg, hasonlóan a jelen ügy alapeljárásában korábban a Főfelügyelőség és a Minisztérium által egyaránt tévesen alkalmazni vélt Kormányrendelet 8. §(2) bekezdésének megfogalmazáshoz. Az Indítványozó álláspontja szerint ezért a Bírósági Határozat tévesen hivatkozik arra, hogy a KTM rendelet 8. § (2) bekezdésének nyelvtani értelmezéséből a kérdéses fordulat határidőként való értelmezése következik.

3.1.2 A Főfelügyelőség által követett Minisztérium, illetőleg az állami adóhatóság korábbi jogértelmezése

- [53] A Főfelügyelőség és a Minisztérium saját jelenlegi jogértelmezése ellentétes a jelen ügyben általuk korábban követett joggyakorlattal is. Az Indítványozó jogelődjei a jelen indítvánnyal érintett három termékdíj-visszaigénylési kérelmen túlmenően is számos alkalommal a visszaigénylési jog keletkezésének időpontjához képest több mint egy év elteltével (tehát bőven a negyedévet követő hó 20. napján túl) terjesztették elő visszaigénylési kérelmeiket a Minisztériumhoz. **Ezek a kérelmek ennek ellenére elfogadásra, a visszaigényelt összegek pedig kiutalásra kerültek.** Példa e kérelmekre a [REDACTED] által 2003. január 17-én benyújtott visszaigénylési kérelem az Indítványozó 2000. III. és IV. negyedévben keletkezett igényeire vonatkozóan, valamint a [REDACTED] és a [REDACTED] által 2003. április 20-án benyújtott kérelmek, amelyek 2001 májusában, illetve 2001 első negyedévében keletkezett igényeket is tartalmaztak. Bár jelentős késedelemmel, végül mindhárom említett kérelem jóváhagyásra került.
- [54] Kiemelendő továbbá, hogy az Indítványozó, valamint a Főfelügyelőség és a Minisztérium jelen ügytől eltérő jogértelmezését követte az állami adóhatóság is, amely az Indítványozó 2005-ben benyújtott, de még 2001-es tárgyidőszakokra vonatkozó igényeit szintén jóváhagyta, és az Indítványozó részére kiutalta. Bár az állami adóhatóság előtti eljárásokra a korábitól eltérő eljárási rend vonatkozott, a Főfelügyelőség és a Bírósági Határozat jogértelmezésének követése esetén az állami adóhatóság elutasította volna az Indítványozó igényeit azok késedelmes előterjesztésére hivatkozva.
- ### 3.1.3 Az életszerű kereskedelmi és adminisztrációs gyakorlat, valamint a méltányos eljárás és a jobbiztonság követelményei
- [55] A Főfelügyelőség és a Bírósági Határozat jogértelmezése ugyancsak szembehelyezkedik az életszerű kereskedelmi és adminisztrációs gyakorlattal, illetőleg a méltányos eljárás és a jobbiztonság követelményeivel is.

- [56] A KTM rendelet ugyanis az exportálás megtörténtét ténylegesen igazoló vámárnyilatkozatok, valamint az exportált termékek megvásárlását igazoló számlák, továbbá anyagmérlegek és egyéb igazolások megküldését is előírta a visszaigénylési kérelemmel együtt. Egy jelentős exporttevékenységet lebonyolító vállalkozás esetén ezeknek a dokumentumoknak a mennyisége rendkívül terjedelmes lehet, az összeállítása pedig nagyon időigényes. A Főfelügyelőség és a Bírósági Határozat jogértelmezése szerinti – mindössze 20 napos – időtartam **eleve teljesíthetetlen** lenne a visszaigényléshez szükséges valamennyi dokumentum beszerzésére és a teljes adminisztráció elvégzésére azokban az esetekben, amikor jelentősebb volumenű, vagy az adminisztráció szempontjából egyéb okból (például részleges, vagy más termék részeként történő értékesítés miatt) terhesebb exportok csak valamely naptári negyedév végén teljesülnek. Az Indítványozó exporttevékenysége során alkalmakként kamionnyi mennyiségekben, akár 10 különböző féle áru is exportálásra került. A beszerzésre vonatkozó számlák ráadásul nagyszámú tételt tartalmaztak, és azok jellemzően nem is azonos alkalommal kerültek exportálásra. Önmagában már a kimenő tételek és a gyakran évekkel korábban bejövő tételek összeegyeztetése is rendkívül időigényes folyamat. Az Indítványozó a Minisztériumhoz negyedévente jellemzően 5-6 doboznyi dokumentumot küldött be, amelynek tetemes mennyiségét a korábbi eljárások során a Minisztérium is elismerte.
- [57] Ki kívánjuk végül emelni a Bírósági Határozat fenti [46]. bekezdésben ismertetett jogi érvelésének okszerűtlenségét is. A Bíróság ugyanis jogértelmezésének alátámasztásakor magából az általa képviselt álláspontból indul ki, és azt tényként és érvként használva jut el ugyanoda, immár mint következtetésre. Tényként és érvként állapítja ugyanis meg, hogy *„Függetlenül tehát attól, hogy a jogszabály nem a tárgynegyedév vagy visszaigénylési jog keletkezésének negyedéve szóhasználattal él, a nyelvtani és logikai értelmezés alapján a hivatkozott rendelkezésből ez a jelentés következik.”* A Bírósági Határozat továbbá arra is hivatkozik, hogy az ezzel ellentétes értelmezés *„bizonytalan, nehezen átlátható helyzetet teremtene a visszatérítések terén”*. Ennek azonban egyfelől szögesen ellentmond a Főfelügyelőség és a Minisztérium jelen ügytől eltérő joggyakorlata, valamint az állami adóhatóság joggyakorlata is (lásd a fenti 3.1.2 pontot). Másrészt az ilyen értelmezés a fenti [56]. bekezdésben foglaltak szerint eleve teljesíthetetlen feltételek elé állította volna a termékdíj-visszaigényelőket, és ellehetetlenítette volna a termékdíj-visszaigényléseket, ami lényegesen súlyosabb jogértelmezési szempont, mint a Bíróság által *„bizonytalan, nehezen átlátható”*, de a Főfelügyelőség által a valóságban évekig megfelelően kezelt *”helyzet”*.
- [58] Az Indítványozó fentiekben kifejtett álláspontja szerint tehát a KTM rendelet 8. § (2) pontjában foglaltak nem értelmezhetők akként, hogy az exportálóként a visszaigénylési jog keletkezésének negyedévet (a „tárgynegyedévet”) követő hónap 20. napjáig kellett volna kérelmeit benyújtania. **A szabályozás kizárólag a benyújtás gyakoriságát szabályozta, nem pedig egy, az igény keletkezésétől számítandó határidőt a benyújtásra.** A főfelügyelőségi és bírósági értelmezéshez a jogszabálynak kifejezetten ekként kellett volna rendelkeznie, az azonban ilyen kitételek nem fogalmazott meg. A szabályozás értelmében tehát az igényeket csak negyedévente lehetett benyújtani, a negyedévet követő hónap 20. napjáig. Nem lehetett ekként a kérelmeket havonta, illetőleg rendszertelenül benyújtani, bármikor, azt követően, hogy egy vállalkozás összegyűjtötte a visszaigényléshez szükséges dokumentumokat és összeállította a visszaigénylési kérelmét. Egy adott negyedéves határidő elmulasztásának következménye pedig az volt, hogy az igénylő csak negyedévvel később, a következő alkalommal nyújthatta be legközelebb az igényét, és így csak később juthatott hozzá az általa visszaigényelt termékdíjhoz. Következésképpen megalapozatlanul hivatkozik a Bírósági Határozat arra, hogy a törvény logikájából és nyelvtani értelmezéséből

következően a kérelmeket a negyedév lezárását követő hó 20. napjáig kellett volna előterjeszteni.

3.2 A határidő jogi jellegével kapcsolatos álláspontunk

- [59] Figyelemmel arra, hogy a KTM rendelet 8. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés határidőként való értelmezhetőségének esetére a jogvesztés kizártságának kérdésében az Indítványozó és a Bíróság azonos állásponton volt, továbbá a vonatkozó joggyakorlat is teljesen egyértelmű és kiterjedt, Az Indítványozó eltekint jelen indítványában az ezzel kapcsolatos jogi álláspontjának ismételt kifejtésétől. A Nempere Kérelmének 2.2.2 pontjában (2015. július 3-ai keresetek (2. számú melléklet) F/7. számú mellékletei), valamint a 2014. december 22-én kelt nyilatkozat 5. pontjában részletesen kifejtett érveit minden tekintetben fenntartja (2015. július 3-ai keresetek (2. számú melléklet) F/8. számú mellékletei).
- [60] Vitatjuk mindazonáltal a Bírósági Határozat azon megállapításait, amelyek szerint Indítványozónak az eljárás bármely szakaszában mulasztását igazolnia kellett volna.
- [61] A Bíróság a korábbi 39.Kpk.46.409/2014/8. számú végzésében még arra hivatkozott, hogy a mulasztás igazolásának szükségességét egyrésztől a véleménye szerint valamennyi határidő tekintetében értelmezhető 4/2003. számú Polgári Jogegységi Határozat írja elő. E határozatnak a Bíróság által kiemelt rendelkezése szerint a jogvesztéssel nem járó anyagi jogi határidő elévülési jellegű; amiből következik, hogy amennyiben jogszabály a keresetindításra úgy ír elő határidőt, hogy elmulasztásához nem fűzi a jogvesztés jogkövetkezményét, a mulasztás kimenthető. Másrésztől – a korábbi 39.Kpk.46.409/2014/8. számú végzésében, valamint a Bírósági Határozatban – a Ket. 66. § (1) bekezdésére és az igazolási kérelem hiányára is hivatkozott a Bíróság, amely miatt álláspontja szerint az Indítványozó termékdíj-visszatérítési kérelmeinek elutasítása megalapozott volt.
- [62] Mindkét fenti érv megalapozatlan, az alábbiak szerint:
- #### 3.2.1 A 4/2003. számú PJE határozattal kapcsolatos álláspontunk
- [63] A 4/2003. számú PJE határozat a keresetindítással kapcsolatos határidőket szabályozza.
- [64] A határozat szerint a keresetindításra vonatkozó anyagi jogi határidők, amennyiben nem jogvesztőek, úgy elévülési jellegűek és kimenthetőek. A kimentés módja kapcsán a határozat két lehetőséget állapít meg: abban az esetben, ha a jogszabály az igazolást írja elő, úgy a Pp. vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. Ha pedig nem rendelkezik igazolással, úgy a Ptk. szerinti elévülési kifogást tehet a szemben álló fél.
- [65] A Bírósági korábbi 39.Kpk.46.409/2014/8. számú végzésében hivatkozott 4/2003. számú Polgári Jogegységi Határozat is egyértelműen állást foglal abban a kérdésben, hogy a mulasztás igazolásának lehetősége, illetve szükségessége nem egy általános jogelv, hanem arról csak akkor beszélhetünk, ha jogszabály erről kifejezetten rendelkezik. Az is egyértelmű a határozat alapján, hogy a keresetindítási határidők azon (nem jogvesztő) része, amely kapcsán jogszabály nem ír elő igazolást, elévülési jellegűek. Rá kíván azonban az Indítványozó mutatni, hogy a jogegységi határozat alapjául szolgáló ügyekhez kapcsolódik vagy kapcsolható olyan háttérjogszabály (elsődlegesen a Ptk.), amely az elévülést szabályozza. Ezért ezen ügyek kapcsán az elévülés szabályozott és értelmezhető.
- [66] Az Indítványozó visszaigénylése kapcsán azonban sem olyan jogszabály nem volt alkalmazandó, amely igazolással rendelkezett volna, sem pedig olyan, amely elévülést szabályozott volna. **A termékdíj-visszatérítési szabályozása ugyanis teljesen kívül esik a polgári jog körén, és arra az igény keletkezésakor az Ae/Ket. sem volt alkalmazandó. Következésképpen, semmilyen jogszabály nem fűzött jogkövetkezményt a KTM**

rendelet határidőként értelmezett rendelkezésének elmulasztása esetére, és emiatt az Indítványozó a visszatérítési kérelmeinek késedelmes benyújtása miatt nem eshet el igényének érvényesítésétől. (Eltekintve a jogvesztés kérdésétől) tehát a 4/2003. számú PJE határozatban foglaltak nem alkalmazhatók az Indítványozó által érvényesíteni kívánt igényre, még analógia útján sem. A jogegységi határozat logikájának az Indítványozó ügyére vonatkozó szabályozással való összevetéséből ugyanakkor levonható az Indítványozó előzőekben említett következtetése, a mulasztás jogkövetkezmény-nélkülisége, és kizárólag ez a következtetés vonható a jogegységi határozatból le. A jogkövetkezmény hiányát pedig sem a Főfelügyelőség, sem a Bíróság nem pótolhatja jogalkalmazása során. Meg kívánjuk továbbá jegyezni, hogy a bírósági álláspontból véleményünk szerint a jogkövetkezmény nélküli határidők lehetőségének általános tagadása olvasható ki, amit önmagában is kifogásolunk.

[67] Köztudomású tény a kérdéses időszakban még frissnek tekinthető termékdíj-szabályozás kiforratlansága, és az ezzel együtt járó jogalkotási hiányosságok léte. Mindazonáltal a jogalkotás hiányossága nem pótolható azáltal, hogy a Főfelügyelőség és a Bíróság a jogot törvényszöveg-ellenesen (*contra legem*), vagy egyébként a jogalkotási elvekbe, a jogbiztonság és a szerzett jogok védelmének alkotmányos alapelveibe ütköző módon alkalmazza, a jogos igényét érvényesíteni kívánó jogalany (Indítványozó) hátrányára töltve be a jogalkotó által esetlegesen hagyott hiányosságokat.

3.2.2 A Ket. alkalmazhatóságával és a mulasztás igazolásának szükségességével kapcsolatos álláspontunk

[68] Abszurd és számos alapvető jogelvet sért, hogy a Bíróság a mulasztás igazolása kapcsán a Bírósági Határozatban egy olyan eljárási jogszabály (Ket.) által előírt olyan speciális kötelezettség teljesítését (magát az igazolást) hiányolta az Indítványozótól, amely jogszabály (Ket.) **sem a termékdíj-visszatérítési igények keletkezésekor, sem a termékdíj-visszatérítési kérelmek benyújtásakor nem volt alkalmazandó** és a közigazgatási eljárás hatálya alá csak utóbb került eljárásban eredendően nem volt teljesítendő. Ráadásul – a Ket.-ben előírt hat hónapos jogvesztő határidő okán – már akkor sem lehetett volna megtenni érvényesen, amikor az alapügy a Ket. hatálya alá került, illetve, amikor az Indítványozó a visszatérítési igényeit előterjesztette.

[69] E jogalkalmazás még a KTM rendelet 16. § (2) bekezdésében található, fentebb idézett átmeneti rendelkezés hiányában is jogsértő lenne. Fokozza azonban a Bíróság tévedésének súlyosságát és ellentmondásosságát, hogy az átmeneti rendelkezés kifejezetten előírta, hogy a hatáskörváltás **„az ott meghatározott termékdíj-visszaigénylési kérelmek jogalapját, illetve e kérelmek elbírálásával összefüggő igényeket nem érinti”**, és e szabályra maga a Bíróság is hivatkozott a korábbi 39.Kpk.46.409/2014/8. számú végzésében. Márpedig a **mulasztás igazolásának** (az igazolási kérelmeknek minősülő/minősíthető beadványok előterjesztésének) **utólagos megkövetelése – különös figyelemmel az igazolásnak a Ket. 66. § (4) bekezdésében szabályozott, és már a kérelmek eredeti benyújtásakor eleve lejárt jogvesztő határidejére¹ – nem egyszerűen hátrányosan érintené az Indítványozó termékdíj-visszaigénylési igényeit, hanem azokat visszamenőlegesen teljesen érvényesíthetlenné tenné.**

[70] Amint arra fentebb rámutattunk, nem jogvesztő határidők esetén a mulasztás és annak kapcsán bármilyen jogkövetkezmény, illetve a mulasztás igazolásának szükségessége is

¹ Az Indítványozó a – jelen indítvánnyal érintett – 2001. január-február hónapra vonatkozó termékdíj-visszaigénylési kérelmét 2003.07.18-án, a 2001. márciusra vonatkozó kérelmét 2003.10.20-án, a 2001. májusra vonatkozó kérelmét pedig 2004.04.20-án terjesztette elő.

csak ezt kifejezetten előíró jogszabályi rendelkezésen alapulhat; ennek hiányában a mulasztás és az igazolás jogintézménye is értelmezhetetlen. A mulasztás, illetve annak igazolása mint jogintézmény egy adott szabályozás kapcsán csak és kizárólag annyiban merül fel, illetve értelmezhető egyáltalán, amennyiben a szabályozás rendelkezik róla.

- [71] A fentiek alapján, még ha a visszaigénylési kérelmek benyújtásának határidejeként lenne is a KTM rendelet 8. § (2) bekezdésében foglalt szabály értelmezendő, **annak elmulasztásához jogszabály nem fűzött joghátrányt**, illetőleg ennek megfelelően három különböző eljáró hatóság (Főfelügyelőség, Minisztérium, állami adóhatóság) sem alkalmazott joghátrányt. Jogkövetkezmény hiányában a KTM rendelet 8. § (2) bekezdése egyszerűen **lex imperfecta**. Hatályos jogunkban számos ilyen jellegű „határidő” létezik. Példa erre a Legfelsőbb Bíróság Kfv.V.35.200/3010/4. számú eseti határozatában hozott döntése, amelyben az állami adóhatóság eljárására szabott jogszabályi határidő be nem tartása kapcsán a következőképpen indokolta meg az erre alapított adózói felülvizsgálati kérelem elutasítását: *„Az Art. 128.§-ának (1) bekezdése meghatározza ugyanis a határozat meghozatalára nyitva álló időtartamot, de a rendelkezés nem tartalmazza /mert nincs benne/ az eljárási határidő be nem tartásának jogkövetkezményét. A felperes ellentétes jogértelmezése téves.”*

4 A Főfelügyelőség és a Bíróság eljárása Alaptörvény-ellenes

4.1 A jogállamiság, illetve a szerzett jogok védelmének és a visszaható hatály tilalmának sérelme

- [72] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése a jogállamiság elvét fogalmazza meg. Ezen elv formai követelménye, hogy *„a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtsék ki a tevékenységüket”* [56/1991. (XI. 8.) AB határozat].
- [73] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogállamiság elve magában foglalja a jogbiztonság elvét, amelyhez szorosan hozzátartozik a **szerzett jogok védelmének elve, a visszaható hatály tilalmának elve**, valamint a bizalom védelmének elve².
- [74] A jogállamiság és jogbiztonság elvéhez szorosan tapadó szerzett jogok védelmének elvéről az Alkotmánybíróság így rendelkezett egy döntésében: *„A jogállam alapvető eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság - többek között - megköveteli a megszerzett jogok védelmét, a teljesedésbe ment, vagy egyébként véglegesen lezárt jogviszonyok érintetlenül hagyását, illetve a múltban keletkezett tartós jogviszonyok megváltoztathatóságának alkotmányos szabályokkal való korlátozását”* [11/1992. (III. 5.) AB határozat].
- [75] Azzal, hogy a Bíróság határidőként értelmezte a KTM rendelet 3. § (2) bekezdését és a mulasztás igazolásának (Ket. 66. § (1) bekezdése szerinti igazolási kérelem) szükségességét követelte meg, megsértette a szerzett jogok védelmének elvét (részletesen lásd a fenti [68]-[71]. bekezdésben foglaltakat). Ismételten hangsúlyozzuk, hogy a KTM rendelet 16. § (2) bekezdése szerinti átmeneti rendelkezés kifejezetten előírta, hogy a hatáskörváltás (vagyis

² Lásd például a 142/2010. (VII. 14.) AB határozatot, amely szerint *„A jogbiztonsághoz szorosan hozzátartozik nemcsak a visszaható hatály tilalmának és a szerzett jogok védelmének elve, hanem a bizalom védelmének elve is, vagy másképpen a jogos elvárások védelme. A jogbiztonságnak ez a felfogása megjelenik az Európai Bíróság gyakorlatában is [lásd különösen az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) egyik ítéletét (1997. január 22., Opel Austria GmbH kontra az Európai Unió Tanácsa); az Elsőfokú Bíróság T-466/93., T-469/93., T-473/93., T-474/93. és T-477/93. sz., O’Dwyer és társai kontra Tanács egyesített ügyekben 1995. július 13-án hozott ítéletének (EBHT 1995. II-2071. o.) 48. pontját; továbbá C-376/02. sz., (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Stichting „Goed Wonen” kontra Staatssecretaris van Financiën ügyben, 2005. április 26.]”*

amikor a termékdíj-visszaigénylések hatósági üggyé váltak, és így a Ket. alkalmazhatóvá vált) „**az ott meghatározott termékdíj-visszaigénylési kérelmek jogalapját, illetve e kérelmek elbírálásával összefüggő igényeket nem érinti.**” Ebből kifolyólag a Bíróság nem volt jogosult arra, hogy a Ket. alkalmazandó válása előtt keletkező indítványozói igényekre és benyújtott termékdíj-visszaigénylési kérelmekre oly módon alkalmazza a Ket.-et, hogy az hátrányosan érintse az Indítványozó igényeit. Márpedig a Bíróság által említett mulasztás, illetve annak igazolása olyan, a Ket.-ben szabályozott eljárásjogi jogintézmények, amelynek az eljárásba való „utólagos bevezetése” szükségszerűen hátrányosan érinti, valójában ellehetetleníti az Indítványozó termékdíj-visszatérítési igényeit.

- [76] A Bíróság jogértelmezése és eljárása egyszersmind **ellentétes a jogbiztonsághoz (és így a jogállamisághoz) kapcsolódó visszaható hatály tilalmának elvével is**, hiszen a Bírósági fenti jogalkalmazása visszamenőleg kapcsol szankciót egy korábban nem szankcionált magatartáshoz.
- [77] **A fentiek alapján a Főfelügyelőség és a Bíróság megsértette az Alaptörvény B) cikk 1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvét, azon belül is a szerzett jogok védelmének elvét és a visszaható hatály tilalmának elvét, mivel olyan, saját maguk által – kifejezett jogszabályi rendelkezés (KTM rendelet 16. § (2) bekezdés) ellenében – alkotott feltételrendszer (határidő-mulasztás igazolása) nemteljesülése miatt utasították el az Indítványozó termékdíj-visszaigényléseit, amely nem volt alkalmazandó az Indítványozó termékdíj-visszaigényléseire.**

4.2 A hatékony és érdemi jogorvoslathoz való jog, valamint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

- [78] A Bíróság az Indítványozó 2015. július 3-án kelt kereseteivel támadott Főfelügyelőségi Határozatokat – azok tartalma alapján, a Ket. 30. § d) pontjára való hivatkozással – végzésekké, az Indítványozó kereseteit pedig nemperes kérelmekké minősítette át, és peres eljárás helyett nemperes eljárás keretében bírálta el azokat.
- [79] Az Indítványozó 2016. április 1-jén felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához a Bírósági Határozattal szemben (a felülvizsgálati kérelmet 6. szám alatt mellékeljük), amelyben részletesen előadta, hogy a Bíróság jogszabálysértően minősítette át a Főfelügyelőség Határozatait végzésekké, hiszen a Főfelügyelőség Határozatai nem csak formai szempontból, hanem tartalmi szempontból is határozatoknak minősülnek, tekintettel arra, hogy azok érdemben foglaltak állást az alapügyben vitás jogkérdésekben. A Főfelügyelőség ugyanis azzal, hogy a KTM rendelet 8. § (2) bekezdésében előírt rendelkezést határidőként értelmezte, továbbá a Ket.-et, és annak a mulasztásról, illetve a mulasztás kimentéséről szóló rendelkezéseit alkalmazandónak vélte a jelen indítvánnyal érintett alapügyben, az alapügy tárgyát képező jogvitát döntötte el érdemben és véglegesen (a szóban forgó jogkérdéseket bírálta el). Ebből adódóan a Főfelügyelőség jogszerűen hozott határozatokat az Indítványozó termékdíj-visszaigénylési kérelmeiről.
- [80] A Bíróság jogszabálysértő eljárásával kapcsolatban a kúriai felülvizsgálati kérelemben előadottakat – *elsődleges álláspontként* – a jelen indítványunk vonatkozásában is fenntartjuk. Arra az esetre azonban, ha a tisztelt Alkotmánybíróság nem értene egyet a fentiekkel (és arra az álláspontra jutna, hogy a Főfelügyelőség nem megfelelő, a Bíróság viszont megfelelő formában döntött az Indítványozó ügyében), úgy a felülvizsgálati kérelemben nem szereplő *másodlagos álláspontként* az alábbiakat adjuk elő.

- [81] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése kimondja, hogy „*mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az **olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.***”
- [82] Az Alkotmánybíróság Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéséhez fűzött jogértelmezése alapján [9/2013.(III.6.) AB határozat, 22/2013.(VII.19.) AB határozat, 35/2013.(XI.22.) AB határozat, 22/2014.(VII.15.) AB határozat, 12/2015.(V.14.) AB határozat, 17/2015.(VI.5.) AB határozat] a jogorvoslathoz való alapjog akkor tekinthető biztosítottnak, amennyiben az a jogorvoslat a sérelmezett döntés **hatékony és érdemi** felülvizsgálatát eredményezi.
- [83] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „*mindenkinek joga van ahhoz, hogy perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*”
- [84] A tisztességes eljárás az Alkotmánybíróság döntéseiben kimunkált alkotmányos mérce szerint „*olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat; 8/2015. (IV. 17.) AB határozat].*”
- [85] A Főfelügyelőség Határozatai konkrét jogszabályba (KTM rendelet 16. § (2) bekezdés) ütközően értelmezte a KTM rendelet 8. § (2) bekezdését olyan határidőként, amelynek elmulasztása kapcsán az igazolási kérelem hiányát róta az Indítványozó terhére. E téves jogalkalmazás eredményeként a Főfelügyelőség egyúttal **hibás és jogellenes eljárási mederbe is terelte, tulajdonképpen „kisiklatta” az eljárást az Indítványozó számára biztosított általános és adekvát jogorvoslati útról**. Erről az útról a Bírósági Határozat helyezhette volna vissza a megfelelő jogorvoslatot biztosító útra az eljárást, amennyiben a Bíróság felismerte volna a mulasztás-igazolás előírásának törvénytelenségét és új eljárásra utasította volna a Főfelügyelőséget. Ezt azonban a Bíróság törvénytelenen nem tette meg.
- [86] Nem megfelelő jogorvoslatot biztosító eljárás alatt azt értjük, hogy rendes körülmények között egy közigazgatási ügynek a közigazgatási szerv által történő érdemi eldöntése esetén az érintett jogalany számára az eljárási szabályok biztosítják annak lehetőségét, hogy az általa indítványozható közigazgatási perben megfelelő szakértelemmel rendelkező egyesbíró / bírói tanács bírálja el az ügyét és tárgyalásra is sor kerüljön. Amennyiben pedig a közigazgatási perben hozott ítélettel nem ért egyet, úgy a jogalany jogosult a Kúria felülvizsgálati eljárását kezdeményezni. Ezzel a sztenderd eljárással szemben a nemperes eljárásban lényegesen kisebb tapasztalattal rendelkező bírósági titkárok járnak el, döntésüktől függően tárgyalásnak a jogalany kívánalmával szemben történő mellőzésével – és ami a leglénvegesebb – anélkül, hogy döntésével szemben további jogorvoslatra (kúriai felülvizsgálat) lehetőség lenne. Ezen utóbbi eljárástípus megalapozott az egyébként egyszerűbb megítélésű, kisebb fajsúlyú, eljárási természetű ügyekben, megalapozatlan lenne azonban a közigazgatási ügyek szokásos esetében.
- [87] Megjegyezzük továbbá, hogy az Indítványozó a 2015. július 3-ai kereseteiben (2. számú melléklet) kérte, hogy a Bíróság a pert tárgyalás tartásával bírálja el, aminek a Bíróság köteles lett volna eleget tenni és a tárgyalási kitzúzni. Amiatt azonban, hogy a Bíróság nemperes eljárást folytatott le peres eljárás helyett, az Indítványozó elesett a tárgyaláshoz való jogától és a szóbeli meghallgatás lehetőségétől, hiszen nemperes eljárás esetén a tárgyalás megtartása a Bíróság diszkrecionális jogköre okán nem kötelező.
- [88] **A mulasztás igazolásának szükségességével egybekapcsolt eljárási határidőnek az Indítványozó ügyébe történt súlyosan jogsértő bevezetésével az eljárás a rendes**

jogorvoslatot biztosító általános medréből átkerült a hatékony jogorvoslatot nem biztosító, egyszerű eljárási ügyek medrébe. Mindezek okán tehát a Főfelügyelőség és a Bíróság eljárása megsértette az Indítványozó hatékony és érdemi jogorvoslathoz való jogát, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogát is.

* * *

A fentiekre tekintettel kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen az indítványunknak megfelelő döntést hozni.

Egyéb eljárási rendelkezések

Jelen indítványunkat az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára, valamint az Abtv. 27. §-ára alapítjuk. A Bírósági Határozat az Abtv. 27. §-a alapján elsődlegesen álláspontunk szerint tartalmilag az ügy érdemében hozott döntésnek, másodlagosan a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így mindenképpen van helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének.

Mivel az Indítványozó termékdíj-visszaigénylési jogosultságát tagadta meg a Főfelügyelőség és a Bíróság, az Indítványozó egyedi ügyben való személyes érintettsége kétséget kizáróan megállapítható.

A tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre és illetékessége az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontján, valamint az Abtv. 27. §-án alapul.

Tekintettel arra, hogy a Bírósági Határozat 2016. február 3-án, postai úton került kézbesítésre az Indítványozó jogi képviselőjét ellátó [REDACTED] számára, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében előírt 60 napos határidő megtartottnak minősül.

Jelen eljárás az Abtv. 54. § (1) bekezdése alapján illetékmentes.

Az Indítványozó az Abtv. 52. § (5) bekezdésének megfelelően ezúton kijelenti, hogy a jelen alkotmányjogi panasz iránti indítványban szereplő személyes adatai nyilvánosságra hozatalához **nem járul hozzá.**

Az Indítványozó tájékoztatja a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Bírósági Határozattal szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához 2016. április 1-jén (6. számú melléklet), melyben kérte a tisztelt Kúriát, hogy a végzés formában meghozott Bírósági Határozatokat – annak tartalma alapján – tekintse ítéletnek és folytassa le az érdemi felülvizsgálati eljárást.

Az Indítványozó a jelen indítvány alapjául szolgáló közigazgatási, illetve bírósági ügy tekintetében a rendes jogorvoslati jogát az eljárás során teljes mértékben kimerítette (lásd a fenti 2.5, 2.7 és 2.11 pontokat). A jelen indítvánnyal támadott Bírósági Határozat ellen a Nempere tv. 3. § (4) bekezdés utolsó mondata értelmében nincs helye további jogorvoslatnak.

Az Indítványozó kijelenti, hogy nem kezdeményezett perújítást és/vagy jogorvoslatot a törvényesség érdekében.

Tisztelettel:

